

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Agnieszka Wołczkiewicz

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu dnia 9.09., 21.10., 29.11.2022r., 17.01., 21.02., 19.12.2022r., 16.02.2023 r. na rozprawie sprawy:

M. D., s. J. i G. z d. F., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 stycznia 2021 r. na trasie S. – P., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając I-1,35 mg/l, II – 1,33 mg/l, III – 1,21 mg/l, IV – 1,19 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego M. D. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to z mocy art. 178a § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych, dla kierowania którymi wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. B na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 02 stycznia 2021 r.;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 2 stycznia 2021 r., godz. 20.50 do dnia 4 stycznia 2021 r., godz. 10.32 i uznaje grzywnę za wykonaną w wymiarze 4 (czterech) stawek dziennych;

VI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 200 (dwieście) zł.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 324/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	M. D.	w dniu 02 stycznia 2021 r. na trasie S. – P., woj. (...), w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki M. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając I-1,35 mg/l, II – 1,33 mg/l, III – 1,21 mg/l, IV – 1,19 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Na skutek pozwu M. D. złożonego w dniu 27 lipca 2020 r., wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 11 marca 2021 r. małżeństwo M. D. i A. D. zostało rozwiązane przez rozwód – bez orzekania o winie. Wymienieni pozostają w konflikcie.</p> <p>2. W toku postępowania w sprawie o rozwód M. D. i A. D. zamieszkivali pod tym samym adresem w miejscowości S., przy czym każde z nich miało oddzielne wejście do zajmowanych przez siebie części domu. W dniu 2 stycznia 2021 roku A. D. przebywała w O.. W tym czasie małoletnia córka M. i A. D. pozostawała w domu A. D. pod opieką K. Z.. Około godz. 17.35 K. Z. telefonicznie zawiadomiła córkę, że będący pod widocznym wpływem alkoholu M. D. kilkakrotnie przychodził do zajmowanej przez nią części domu kierując pod jej adresem pretensje. Z uwagi na to, że sytuacje te powtarzały się, a K. Z. zawiadomiła A. D., że M. D. dobija się do drzwi domu, wymieniona jadąc samochodem do domu, około 19.44 zadzwoniła na Policję z prośbą o interwencję z uwagi na wskazane zachowanie nietrzeźwego</p>	<p>1.</p> <p>a) wyrok Sądu Okręgowego w sprawie VI RC 870/20, wyrok SR w Szczytnie w sprawie II K 33/22</p> <p>2.</p> <p>a) zeznania świadków: -A. D., -K. Z., -R. D., -G. S., -J. K., - J. W., -częściowo W. C.</p> <p>b) opinia biegłego z zakresu toksykologii B. G.</p> <p>c) dokumenty: -protokół badania stanu trzeźwości, -protokoły oględzin -wydruk z bazy (...)</p>	<p>1.</p> <p>a)</p> <p>-k. 152 akt VI RC 870/20; -k.241</p> <p>2.</p> <p>a)</p> <p>-6-7,85, 146 -10-11, 146 -159 -163 -163-164 -164 -157v.-158</p> <p>b)</p> <p>-167, 116-119</p> <p>c)</p> <p>-3,25, -15-24, 70-73, 76, 77-78 -62</p>	

męża. Po chwili A. D. dotarła samochodem do domu. Będąc na drodze, już przed domem A. D. zauważyła siedzącego w zaparkowanym przy drodze samochodzie marki M. męża, który widząc ją, po chwili pojechał za nią, przejechał obok bramy wjazdowej, po czym cofnął i wjechał na posesję. Gdy wyszedł z auta, zapytał A. D., czy przyjechała sama, a następnie wsiadł do samochodu i odjechał w stronę P.. A. D. widząc, że wymieniony znajduje się pod widocznym wpływem alkoholu, na co wskazywała wyczuwalna od niego woń alkoholu i jego nieskoordynowane ruchy, ponownie o godz. 19.51 zadzwoniła na policję mówiąc, że będący pod wpływem alkoholu mąż odjechał w stronę P. kierując samochodem. Jadący już na miejsce po wcześniejszym zgłoszeniu funkcjonariusze Policji R. D. i D. W. zastali oskarżonego siedzącego w samochodzie marki M. o nr rej. (...), zaparkowanym w P. przy ulicy (...), będącego pod widocznym wpływem alkoholu. Wymieniony wskazał wówczas, że jechał wraz z siostrą, która zostawiła go w samochodzie, musiała bowiem nagle wrócić do domu, zaprzeczył, by kierował samochodem po spożyciu alkoholu.

<p>3. Przeprowadzone badanie analizatorem wydechu wykazało, że w organizmie M. D. posiadał 1,35 mg/l w I badaniu, w II badaniu – 1,33 mg/l, w III badaniu– 1,21 mg/l i w IV badaniu – 1,19 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>---</p>	<p>---</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>---</p>	<p>---</p>	<p>---</p>	
<p>2. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1. 2.</p>	<p>1. wyrok SO w Olsztynie w sprawie VI RC 870/20, wyrok SR w Szczytnie w sprawie II K 33/22 2.</p>	<p>1. dokumenty urzędowe potwierdzające w sposób niepodważalny, że w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, wobec M. i A. D. toczyło się postępowanie w sprawie o rozwód,</p>	

Zeznania świadków i dokumenty

zakończone wydaniem wyroku rozwiązującego ich małżeństwo bez orzekania o winie, zaś również po zdarzeniu objętym postępowaniem w niniejszej sprawie między A. D. i M. D. w dalszym ciągu istniał poważny konflikt.

2.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. D. i K. Z. w części, w której wskazywały one, że przed zatrzymaniem oskarżonego i opuszczeniem przez niego posesji w miejscowości S. znajdował się on pod widocznym wpływem alkoholu, następnie zaś, mimo stanu nietrzeźwości wsiadł do samochodu marki M. i odjechał nim w kierunku P.. Jak wynika z relacji A. D., w dniu zdarzenia, będąc w O., już wcześniej otrzymywała telefoniczne informacje od matki K. Z. wskazującej że będący pod widocznym działaniem alkoholu oskarżony przychodzi do zajmowanej przez nią części domu, w której wymieniona przebywała z małoletnią wnuczką i kieruje pod jej adresem pretensje. Okoliczności te potwierdziła K. Z. wskazując, że po południu, gdy przebywała w domu z wnuczką, oskarżony będący pod wpływem alkoholu kilkakrotnie do niej przychodził i niepokoił

ją, w związku z czym zadzwoniła do córki informując ją o tym i prosząc, by wróciła do domu. Okoliczność tę częściowo potwierdził też oskarżony przyznając, że zachodził do teściowej proponując jej wspólne spożywanie piwa. Jak wskazała przy tym A. D., mając powyższe, powtarzające się kilkakrotnie informacje, w tym ostatnią, z której wynikało, że nietrzeźwy M. D. dobija się do jej części domu, jeszcze z samochodu, wracając do domu, zadzwoniła na Policję prosząc o interwencję w związku z tym zachowaniem będącego pod wpływem alkoholu męża. Powyższe zeznania świadka znajdują potwierdzenie w dokumentacji w postaci wydruku z bazy SWD, z którego wynika, że A. D. o godz. 19.44 dokonała pierwszego zgłoszenia, które nie dotyczyło kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, lecz niewłaściwego zachowania oskarżonego dobijającego się pod wpływem alkoholu do domu w S.. Wynikający z powyższej dokumentacji fakt dokonania przez A. D. kolejnego zgłoszenia o godz. 19.51 dotyczącego odjechania przez męża z posesji samochodem mimo widocznego stanu nietrzeźwości współgra z jej zeznaniami w części, w której wskazała, że

po przyjeździe do domu, oskarżony przyjechał za nią samochodem, przez chwilę rozmawiał z nią na terenie posesji, po czym mimo wyczuwalnej od niego woni alkoholu, bełkotliwej mowy i nieskoordynowanego sposobu poruszania się, jednoznacznie świadczącego o uprzednim spożywaniu przez niego alkoholu, odjechał samochodem w stronę P.. Podkreślić też należy, że z relacji świadka J. W. wynika, że bezpośrednio po zdarzeniu, A. D. w tożsamy sposób relacjonowała jej przebieg zdarzeń.

Zeznania wymienionych świadków znajdujące potwierdzenie w powyższej dokumentacji jednoznacznie wskazują, że oskarżony znajdował się pod widocznym wpływem alkoholu jeszcze zanim A. D. dokonała zgłoszenia dotyczącego kierowania przez niego samochodem w stanie nietrzeźwości, zamiarem zaś wymienionej nie była chęć bezpodstawnego obciążenia go lecz - początkowo potrzeba interwencji Policji w związku z dobijaniem się przez niego do drzwi, a dopiero następnie, po bezpośrednim z nim kontakcie i odjechaniu przezeń samochodem – zgłoszenie o kierowaniu

przezeń autem w stanie nietrzeźwości.

Podkreślić należy, że w świetle powyższych dowodów zupełnie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego wskazującego, że nie spożywając w ogóle alkoholu, dopiero około godz. 17.00 kupił piwo w sklepie, próbował odjechać samochodem, a gdy auto odmówiło posłuszeństwa, czekając na przyjazd siostry zaczął pić w zaparkowanym pojeździe alkoholu. Podkreślić przy tym należy, że okoliczność spożywania przez wymienionego alkoholu po godzinie 17.00 oskarżony podał dopiero na etapie postępowania sądowego, wcześniej zaś na taki przedział czasowy nie powoływał się. Co więcej, składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym oskarżony sam wskazał na swoją rozmowę z A. D., po której oddalił się w stronę P., do sklepu, zaprzeczając temu dopiero w postępowaniu sądowym i wskazując, że od godziny 17.00 siedział i pił alkohol w samochodzie. W tym zakresie jego pierwsza relacja koresponduje z zeznaniami A. D.. Mając na uwadze dokonywane kolejno przez A. D. zgłoszenia dotyczące dobijania się oskarżonego do domu w S. około

godziny 19.44, a następnie po rozmowie z nim na terenie posesji dokonanie kolejnego zgłoszenia o odjechaniu wymienionego samochodem z tejże posesji o godzinie 19.51 nie sposób uznać, by wymieniona nie mając kontaktu z będącym od godziny 17.00 w zaparkowanym w P. samochodzie, dopiero o godzinie 19.44 dokonywała pierwszego zgłoszenia, a następnie po kilku minutach kolejnego dotyczącego już innego zachowania męża.

Podkreślić też należy, że, jak wynika z relacji świadków R. D., G. S. i J. K., po przybyciu na miejsce zdarzenia, oskarżony przedstawiał im inną wersję zdarzeń niż ta, którą następnie opisał w toku postępowania w sprawie. Jak wskazali wymienieni świadkowie, oskarżony twierdził bowiem, że jechał z siostrą, która kierowała samochodem, musiała jednak pilnie oddalić się i zostawiła go na środku jezdni. Świadczyli, że oskarżony wskazywał w którymkolwiek momencie, że podczas jazdy samochód zepsuł się, on zaś oczekiwał na przybycie siostry, która miała zabrać go do domu. Relacje wymienionych świadków, spójne i zbieżne z opisanym wyżej materiałem dowodowym

w postaci zeznań A. D. i K. Z., tworzą logiczną całość, przekonując, że nie polegają na prawdzie wyjaśnienia oskarżonego w części, w której twierdzi, że nie jechał samochodem po spożyciu alkoholu, a jedynie czekał na jezdni na siostrę, która miała odebrać go z zepsutego samochodu i w tym czasie pił alkohol.

Zauważyć należy, że oskarżony wskazał, że w samochodzie oczekiwał na przyjazd siostry przez czas 2 – 3 godzin pijąc alkohol. Jednocześnie jednak wersja zdarzeń podawana przez oskarżonego wskazującego na ilość i czas wypitego przez niego alkoholu, kategorycznie wykluczona została przez biegłego z zakresu toksykologii B. G.. Jak wskazała biegła, wykluczone jest całkowicie, by oskarżony w ogóle w godzinach popołudniowo – wieczornych spożywał tak duże ilości alkoholu, jak zadeklarował w swych wyjaśnieniach. Biegła wykluczyła możliwość spożycia alkoholu przez oskarżonego w podanych przez niego ilościach zarówno po godzinie 18.30 (opinia pisemna), jak i wcześniej – od rzekomego unieruchomienia pojazdu tj. o godzinie 17.00 (opinia ustna) każdorazowo wskazując, że wersje te nie odpowiadają

wynikom badań i są kategori­cznie wykluczone. Opinia biegłej w tym zakresie, traktowana pomocniczo, dodatkowo przemawia za brakiem podstaw do podzielenia wyjaśnień oskarżonego w części, w której wskazuje, że dopiero w godzinach popołudniowych po unieruchomieniu auta miał spożywać alkohol.

Co więcej, jak podała A. K. oskarżony miał o przyjazd poprosić ją tuż po 17.00, przy czym następnie przez godzinę miał z nią rozmawiać przez telefon o sytuacji rodzinnej. Z relacji J. C. zaś wynika, że w tym samym czasie około 17.00 oskarżony miał dzwonić także do niej, następnie zaś dzwonić w tej samej sprawie miała jej siostra A. K.. Rzec­ jednak w tym, że trudno podzielić powyższe relacje w sytuacji, gdy nie znajdują one odzwierciedlenia w treści protokołu oględzin danych telekomunikacyjnych w zakresie połączeń telefonicznych wymienionych i M. D.. Z protokołu tego wynika bowiem, że oskarżony wielokrotnie, co kilka minut dzwonił do A. K. między 17.37, a 19.07, z J. C. rozmawiał kilkakrotnie do południa, następnie zaś dopiero o 19.01, połączenie telefoniczne natomiast między J. C., a A. K. zarejestrowane zostało

dopiero o godzinie 20.25. Powyższe wskazuje, że relacje J. C. i A. K. są wzajemnie sprzeczne, żadna z nich nie znajduje potwierdzenia w treści protokołu oględzin danych telekomunikacyjnych, nadto nie korespondują one z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Okoliczność, iż w ciągu dnia, poczynając od około 12.00 godziny M. D. wykonywał szereg połączeń telefonicznych dodatkowo wskazuje, że fakt telefonowania do siostry wielokrotnie, w tym około południa, a także wymiana połączeń telefonicznych między siostrami po dacie zatrzymania oskarżonego tj. w godzinach 20.00 – 22.57 nie miały nic wspólnego z rzekomym unieruchomieniem pojazdu, w szczególności zaś nie stanowi okoliczności uzasadniającej przyjęcie, że oskarżony pił alkohol dopiero w zaparkowanym samochodzie.

Jak wskazała biegła B. G., otrzymany w wyniku badań retrospektywnych zakres stężeń zawartości alkoholu w organizmie oskarżonego 2,3-2,9 promila wskazuje na zaistnienie u niego stanu nietrzeźwości między godziną 18.00, a 19.40 przy przyjęciu, że badany spożywał napoje alkoholowe przed

rozpatrywanym przedziałem czasowym. Jak wynika z zeznań A. D. i K. Z., bezpośrednio przed zdarzeniem oskarżony nie pił w ich obecności alkoholu, był zaś w sposób widoczny pod jego wpływem już przed tą godziną. Oceniając zatem łącznie stanowisko biegłej z powyższymi zeznaniami i biorąc pod uwagę stanowcze wykluczenie przez biegłą spożywania alkoholu w ilości i czasie podanym przez oskarżonego tj. zarówno po 18.30, jak i około 17.00 i podkreślenie przez nią tendencji spadkowej zawartości alkoholu, uzasadnione jest przyjęcie, że w czasie zdarzenia objętego aktem oskarżenia oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Na marginesie podkreślić należy, że treść opinii biegłej B. G. w zakresie stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego między godz. 18.00, a godz. 19.40 w sytuacji, gdy alkohol miałby on spożywać do godziny 18.00 wskazuje na zbliżony zakres zawartości alkoholu jaka wynika z protokołu badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, wskazującego nadto na tendencję spadkową zawartości alkoholu, co w kontekście zeznań A. D. wskazującej, że w jej obecności oskarżony

przed wezwaniem Policji nie spożywał już alkoholu, przekonuje, że kierując w czasie przez wymienioną wskazanym samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości. Konstatacja ta jest tym bardziej uzasadniona, że jak wynika z relacji świadka W. C., gdy w godzinach wieczornych jechał odebrać samochód oskarżonego, na miejscu zdarzenia uruchomił go nim ruszył, w samochodzie tym zaś nie było jakichkolwiek butelek po alkoholu, czy z alkoholem, wskazujących na spożywanie przez oskarżonego alkoholu w aucie. Podobnie, z protokołu oględzin auta oskarżonego nie wynika, by zostały w nim faktycznie odnalezione puszki, czy butelki po alkoholu wskazujące na spożywanie przez oskarżonego alkoholu w aucie. W tym stanie rzeczy dać wiarę należy zeznaniom W. C., który po zdarzeniu jechał samochodem oskarżonego i widział jego wnętrze, nie zaś J. C., zainteresowanej korzystnym dla oskarżonego wynikiem postępowania, wskazującej, że widziała w aucie m.in. butelkę po alkoholu, której to okoliczności nie potwierdził żaden z funkcjonariuszy Policji będących na miejscu zdarzenia.

Dokumenty w postaci protokołu oględzin płyty zawierającej dane telekomunikacyjne, podobnie, jak pozostałe dokumenty w postaci wydruku z bazy SWD i protokołu badań na zawartość alkoholu, nie budzą zastrzeżeń sądu co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, nie były też kwestionowane przez strony.

W świetle wszystkich powyższych dowodów, nie negując okoliczności, iż między A. D., a M. D. istnieje długotrwały konflikt, co potwierdza zarówno treść wyroku wydanego w sprawie II K 33/22, jak i dokumenty w aktach sprawy VI RC 870/20, PR Ds. 697.2020 i Ko 508/21, stwierdzić należy, że okoliczność kierowania przez oskarżonego autem w stanie nietrzeźwości wykazana została całokształtem przeprowadzonych w sprawie dowodów omówionych powyżej, nie zaś jedynie zeznaniami niewątpliwie będącej z nim w konflikcie świadka A. D.. Sam zaś fakt, iż A. D. i M. D. pozostają w złych relacjach nie może powodować automatycznie wykluczenia prawdziwości składanych przez nią relacji w sytuacji, gdy znajduje ona

		potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>1. Zeznania świadków D. W.;</p> <p>2. zeznania świadka J. Z.</p> <p>3. opinie biegłego K. Oman</p> <p>4. nagranie obejmujące auto oskarżonego</p>	<p>1. Zeznania świadka D. W. nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, wymieniony bowiem nie pamiętał okoliczności dotyczących podejmowanej wraz z R. D. interwencji Policji.</p> <p>2. Sąd nie dał wiary zeznaniom J. Z. w części, w której wskazywał, że od godziny 14.00 do 17.00 pił z oskarżonym kawę, okoliczności tych nie potwierdził bowiem ani sam oskarżony, ani K. Z. i A. D., która wręcz wskazała na wspólne spożywanie przez wymienionych alkoholu około południa. Zwrócić też należy uwagę, że nawet z wyjaśnień samego oskarżonego wynika, że w czasie kiedy według J. Z. miał on z nim pić kawę, M. D. – jak przyznał – zachodził do teściowej proponując jej wspólne picie piwa.</p>	

		<p>3. Opinie biegłego K. Oman nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, wynika z nich bowiem jedynie, że oskarżony we wskazanym okresie czasu znajdował się w zasięgu oddziaływania masztu w P., co obejmuje zasięg około 24 km i w takim zakresie mógł on się dowolnie przemieszczać, nie ma zaś możliwości dokonania bliższych ustaleń odnośnie przemieszczania się jego telefonu w tym okresie czasu.</p> <p>4. Ustalając stan faktyczny sąd nie bazował na nagraniu złożonym przez A. D., nie sposób bowiem w sposób jednoznaczny ocenić daty jego sporządzenia.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#x	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	M. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle powyższych dowodów, zdaniem sądu wina oskarżonego			

wykazana została przeprowadzonymi na rozprawie dowodami, M. D. po uprzednim spożywaniu alkoholu, kierował samochodem marki M. znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając I-1,35 mg/l, II - 1,33 mg/l, III - 1,21 mg/l, IV - 1,19 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk.

Wersje oskarżonego odnośnie ilości i czasu spożywania alkoholu zostały przez biegłego z zakresu toksykologii wykluczone zarówno przy przyjęciu spożywania przez niego alkoholu około godziny 17.00, jak i po 18.30, który jednoznacznie stwierdził istnienie stanu nietrzeźwości oskarżonego zarówno na godz. 17.00, jak i w godzinach 18.00 - 19.40, stan zaś tej nietrzeźwości jest znaczny, daleki od norm granicznych. Brak w aucie oskarżonego butelek, czy puszek po alkoholu, wzajemnie sprzeczne relacje J. C. i A. K., nie znajdujące potwierdzenia, podobnie jak wersja prezentowana przez oskarżonego w treści protokołu oględzin danych telekomunikacyjnych, a także spójne relacje K. Z. i A. D. znajdujące potwierdzenie w dokumentacji dotyczącej zgłoszeń z

<p>prośbą o interwencję dokonanych przez A. D., nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że oskarżony w czasie i miejscu objętym zarzutem kierował samochodem w stanie nietrzeźwości, nie spożywał go zaś w aucie, po dokonaniu bowiem zgłoszenia przez A. D. został on po krótkim czasie zatrzymany, co potwierdził R. D..</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	---	---
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>	---	---
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			

#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>	---	---
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
---			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. D.	I, II, III, IV	I, II, III, IV	W ocenie sądu, zachowanie oskarżonego cechuje znaczny stopień winy i duża szkodliwość społeczna, M. D. bowiem kierował autem będąc w znacznym w stanie nietrzeźwości kierował autem będąc w stanie znacznej nietrzeźwości, czym stwarzał duże zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Nie sposób też pominąć jego zachowania bezpośrednio poprzedzającego kierowanie w tym stanie pojazdem w postaci dobijania się do drzwi domu w części zajmowanej przez

małżonkę i ich wspólne małoletnie dziecko.

Jednocześnie uwzględnić należało dotychczasową niekaralność oskarżonego, a także odległy czas od zdarzenia, w trakcie którego oskarżony nie popadł w konflikt z prawem ponownie. Okoliczność ta powoduje, zdaniem sądu, że karą, która najlepiej spełni cele kary wobec oskarżonego, będąc jednocześnie odpowiednio dolegliwą, a jednocześnie uwzględniającą dotychczasowy, wolny od konfliktów z prawem sposób życia wymienionego, powinna być kara grzywny w wymiarze orzeczonym przez sąd. Oskarżony posiada stałe źródło dochodów z własnej działalności gospodarczej, nie sposób zatem uznać, by orzeczona kara grzywny była dlań nadmiernie dolegliwa.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kat. B na minimalny, przewidziany w ustawie okres 3 lat uznając, że wyeliminowanie M. D. z kręgu kierowców samochodów osobowych na ten czas będzie wystarczające dla uświadomienia mu

			<p>realnych konsekwencji naruszania przepisów prawa i popełniania przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Podkreślić przy tym na marginesie należy, że oskarżony po popełnieniu czynu objętego postępowaniem w niniejszej sprawie, kilkakrotnie naruszył przepisy obowiązujące w ruchu drogowym, , w szczególności kierując autem bez uprawnień (k. 269).</p> <p>Na poczet orzeczonego zakazu sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 2 stycznia 2021 r. zgodnie z treścią art. 63 § 4 kk.</p> <p>Podobnie obligatoryjnie orzeczone świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej zgodnie z art. 43a § 2 kk stanowić będzie realną lecz wystarczającą dolegliwość wobec oskarżonego, która spełnić powinna wobec niego cele stawiane przez ustawodawcę środkom karnym.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

M. D.	V.		Na poczet kary grzywny sąd zgodnie z art. 63 § 1 i 5 kk zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w sprawie od dnia 2 stycznia 2021 r., godz. 20.50 do dnia 4 stycznia 2021 r., godz. 10.32 tj. w wymiarze dwóch dni, uznając karę grzywny za wykonaną w wymiarze 4 stawek dziennych.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
---			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VI.	VI. Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego posiadającego źródło dochodów i wysokość deklarowanych przez niego dochodów, na podstawie art. 627 kpk sąd		

	zasądził od wymienionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 200 zł.	
6. 1Podpis		